

Sygn. akt *I ACa 151/13*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013r

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Bogdan Wysocki (spr.)
Sędziowie:	Jan Futro Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga
Protokolant:	st.sekr.sąd. Sylwia Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013r w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) *sp. z o.o. z siedzibą w S.*

przeciwko (...) *sp. z o.o. z siedzibą w W.*

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 30 października 2012r, sygn. akt IX GC 725/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90.339,07 zł (dziewięćdziesiąt tysięcy trzysta trzydzieści dziewięć złotych siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od następujących kwot:

- 406,38 zł od dnia 12 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;***
- 6.103,88 zł od dnia 17 marca 2012 r. do dnia zapłaty;***
- 5.573,44 zł od dnia 18 marca 2012 r. do dnia zapłaty;***
- 13.979,87 zł od dnia 21 marca 2012 r. do dnia zapłaty;***
- 9.800,64 zł od dnia 24 marca 2012 r. do dnia zapłaty***
- 6.253,32 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;***
- 1.837,62 zł od dnia 02 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;***

- 4.351,74 zł od dnia 03 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 18.929,70 zł od dnia 04 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 2.706,00 zł od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 1.635,90 zł od dnia 14 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 4.059,00 zł od dnia 23 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 5.230,58 zł od dnia 25 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 4.735,50 zł od dnia 28 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 4.735,50 zł od dnia 29 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;

oraz zasądza od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od następujących kwot:

- 3.629,51 zł od dnia 07.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 2.198,99 zł od dnia 09.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 5.632,22 zł od dnia 12.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 117,55 zł od dnia 12.01.2012r do dnia 29.10.2012r;
- 1.940,85 zł od dnia 16.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 3.453,90 zł od dnia 21.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 6.408,30 zł od dnia 23.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 3.748,20 zł od dnia 27.02.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 4.090,40 zł od dnia 06.03.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.
- 3.919,95 zł od dnia 12.03.2012 r. do dnia 29.10.2012r;
- 10.952,48 zł od dnia 14.03. 2012 r. do dnia 30.10.2012r;
- 1.482,15 zł od dnia 17.04. 2012 r. do dnia 17.12.2012r;
- 1.334,55 zł od dnia 22.04. 2012 r. do dnia 17.12.2012;

a w pozostałej części postępowanie umarza;

II. w pozostałej części apelację oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

/-/ J. Futro /-/ B. Wysocki /-/ M. Mazurkiewicz-Talaga

Sygn. akt I ACa 151/13

UZASADNIENIE

Powódka firma (...) Sp. z o.o. w S. wniosła o wydanie przeciwko pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzeczenie nim, że pozwana ma zapłacić powódce kwotę 140.767,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu uwzględnił w całości żądanie powódki.

Pozwana złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wniosła o jego uchylenie w całości i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania.

Pozwana w dniu 25 października 2012 r. dokonała zapłaty na rzecz powódki kwoty 31.102,37 zł oświadczając jednocześnie, że dokonanie wpłaty nie oznacza uznanie powództwa.

W związku z dokonaniem przez pozwaną powyższej wpłaty, powódka w piśmie procesowym z dnia 26 października 2012 r. ograniczyła powództwo.

Wyrokiem z dnia 30 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu:

1. zasądził od pozwanej na rzecz powódki 108.145,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od następujących kwot:

- 523,93 zł od dnia 12 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 3.191,95 zł od dnia 12 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
- 10.952,48 zł od dnia 14 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
- 6.103,88 zł od dnia 17 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
- 5.573,44 zł od dnia 18 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
- 13.979,87 zł od dnia 21 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
- 9.800,64 zł od dnia 24 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
- 6.253,32 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 1.837,62 zł od dnia 02 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 4.351,74 zł od dnia 03 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 18.929,70 zł od dnia 04 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 2.706,00 zł od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 1.635,90 zł od dnia 14 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 1.482,15 zł od dnia 17 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 1.334,55 zł od dnia 22 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 4.059,00 zł od dnia 23 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 5.230,58 zł od dnia 25 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 4.735,50 zł od dnia 28 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;

- 4.435,50 zł od dnia 29 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;

oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe od następujących kwot:

- 3.629,51 zł od dnia 07.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 2.198,99 zł od dnia 09.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 5.632,22 zł od dnia 12.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 1.940,85 zł od dnia 16.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 3.453,90 zł od dnia 21.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 6.408,30 zł od dnia 23.01.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 3.748,20 zł od dnia 27.02.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;
- 4.090,40 zł od dnia 06.03.2012 r. do dnia 25.10.2012 r.;

2. oddalił powództwo w zakresie żądania zasądzenia ustawowych odsetek liczonych od kwoty 3.748,20 zł od dnia 27 stycznia 2012 r. do dnia 26 lutego 2012 r.;

3. umarzył postępowanie, co do kwot:

- 529,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 09 stycznia 2012 r. do dnia 30 lipca 2012 r.;
- 328,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 stycznia 2012 r. do dnia 30 lipca 2012 r.;
- 156,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 21 stycznia 2012 r. do dnia 30 lipca 2012 r.;
- 169,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27 lipca 2012 r. do dnia 30 lipca 2012 r.;
- 110,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 06 marca 2012 r. do dnia 30 lipca 2012 r.;
- 108,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 marca 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r.;
- 117,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 30 lipca 2012 r.;

oraz co do kwoty 31.102,37 zł;

4. kosztami postępowania obciążył pozwaną i w związku z tym zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.656 zł, w tym zwrot opłaty sądowej od pozwu w kwocie 7.039 zł oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.617 zł.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i wnioski.

Strony prowadziły od 2011 r. współpracę handlową, polegającą na tym, że powódka sprzedawała pozwanej produkty do przetwórstwa tworzyw sztucznych - barwniki i modyfikatory do przetwórstwa tworzyw sztucznych - a pozwana następnie przetwarzała je i sprzedawała innym podmiotom. Pozwana składała zamówienia na przedmiotowe towary telefonicznie. Powódka wprowadzała złożone zamówienia do systemu, a następnie realizowała je.

Strony wspólnie ustalały terminy płatności. Początkowo powódka zgodnie z ustaleniami wprowadziła do systemu 30 - dniowy termin płatności i na tej podstawie po zrealizowaniu zamówienia wystawiała pozwanej faktury, dokumentujące sprzedaż, w tym następujące: Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...).

Następnie na skutek negocjacji termin został przez strony przedłużony do 60 dni. Ustalony w ten sposób 60 - dniowy termin płatności powódka wprowadziła do systemu i wydrukowała następujące faktury VAT z 60 - dniowym terminem płatności: Faktura VAT nr

(...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...); Faktura VAT nr (...).

Pozwana odbierała zamówiony towar. Towar odbierany był bezpośrednio przez pracownika pozwanej albo wysyłany do niej kurierem. Na dowód wydania towaru pozwanej przez powódkę wystawiane były dokumenty WZ nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) podpisywane przez osobę odbierającą towar w imieniu pozwanej.

Pozwana nie dotrzymywała ww. terminów płatności. Powódka wezwała pozwaną w dniu 20.04.2012 r. do zapłaty należności wynikających ze wskazanych faktur i podjęła negocjacje w celu ustalenia warunków regulowania długu. Pozwana do dnia złożenia pozwu nie uregulowała zaległości. W trakcie postępowania sądowego pozwana dokonała na rzecz powódki 9 następujących wpłat: w dniu 30.07.2012 r. kwot: 529,51 zł na poczet faktury (...), 117,55 zł na poczet faktury (...), 328,50 zł na poczet faktury (...), 156,15 zł na poczet faktury (...), 110,05 zł na poczet faktury (...), 169,35 zł na poczet faktury (...), w dniu 31.07.2012 r. kwoty 108,30 zł na poczet faktury (...), w dniu 25.10.2012 r. kwot: 4.090,40 zł na poczet faktury (...) oraz kwoty 27.011,97 zł na poczet faktury (...) w łącznej wysokości 32.621,78 zł. Pozostałe należności nie zostały spłacone.

W ocenie Sądu Okręgowego w świetle dokonanych ustaleń stanu faktycznego żądanie powódki prawie w całości zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie bezspornym było, że doszło do zawarcia umowy sprzedaży (art. 535 k.c.).

Powódka wydawała zamówiony towar i wystawiała faktury VAT, z kolei pozwana odbierała towar, co wynika z treści dokumentów WZ załączonych do pozwu, a także z zeznań świadka J. R.. Powódka w toku postępowania wykazała również termin wymagalności roszczeń, albowiem przedłożyła dokumenty faktur VAT, z których wynikały terminy zapłaty. Początkowo był to termin 30 - dniowy, a następnie w drodze wspólnych ustaleń stron 60 - dniowy, wprowadzony następnie do systemu druku faktur, którym posługiwała się powódka. Pomimo propozycji składanych ze strony pozwanej, powódka nie rozłożyła pozwanej płatności z tytułu sprzedaży na raty. Pozwaną obowiązywał zatem termin płatności wskazany na poszczególnych fakturach.

Zarzut pozwanej sprowadzał się jedynie do kwestii prolongaty terminu zapłaty należności. Zgodnie z art. 6 k.c. na pozwanej spoczywał zatem ciężar udowodnienia, że strony wyrażały wolę, co do zmiany - wydłużenia - terminów zapłaty wynikających z wystawionych faktur VAT. Pozwana musiałaby wykazać, że zgodną wolą stron było jego przedłużenie. W przedmiotowej sprawie zarówno powódka, jak i pozwana są osobami prawnymi - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Podmiotem uprawnionym do reprezentacji spółki przy dokonywaniu czynności prawnych jest zarząd, bądź osoba przez zarząd do danej czynności umocowana. Tym samym pozwana musiałaby wykazać kiedy i w jaki sposób doszło do złożenia oświadczeń woli w tym zakresie przez osoby do tego umocowane. Pozwana w żaden sposób nie wykazała by takie ustalenia miały miejsce. Posłużyła się jedynie gołosłownymi stwierdzeniami. Sąd uwzględnił wniosek dowodowy pozwanej w przedmiocie przesłuchania świadka J. R., który jednak w swoich zeznaniach nie potwierdził stanowiska pozwanej, a wręcz jemu zaprzeczył, albowiem zeznał tak jak twierdziła powódka. Okoliczności przedstawione przez świadka potwierdziły termin wymagalności roszczeń powódki oraz prawidłowość naliczania ustawowych odsetek. Powódka pomyliła się przy wskazywaniu terminu wymagalności roszczenia co do jednej faktury VAT tj. faktury nr (...).

Zatem powódka wykazała zasadność roszczenia z wyjątkiem odsetek od jednej z należności, gdyż wskazano jako termin do zapłaty 30 dni w sytuacji, gdy strony ustaliły już termin 60 - dniowy. Na podstawie zebranych w sprawie dowodów i okoliczności bezspornych Sąd uznał, że powództwo jest zasadne, uwzględniając wpłaty dokonane przez pozwaną w trakcie procesu.

Sąd zgodnie z powyższym oddalił powództwo o zasądzenie odsetek od kwoty 3.748,20 zł od dnia 27.01.2012 r. do 26.02.2012 r., bowiem ww. należność została wpłacona na poczet faktury VAT nr (...), co do której strony ustaliły 60 dniowy termin zapłaty. W związku z powyższym, roszczenie stało się wymagalne z dniem 27.02.2012 r., a nie jak wskazała powódka z dniem 27.01.2012 r.

Ponadto, Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu należności, które nie zostały spłacone do dnia wydania wyroku oraz na mocy art.359 § 1 k.c. odsetki od tych należności od dnia wymagalności do dnia zapłaty. W tych przypadkach, gdzie pozwana dokonała wpłat na poczet poszczególnych należności Sąd zasądził odsetki od tych poszczególnych kwot od dnia wymagalności do dnia dokonania wpłaty, a w zakresie uiszczonych należności na mocy art.355 § 1 k.p.c. w zw. z art.203 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie. Sąd nie zasądził odsetek

od kwot wpłaconych w dniu 30.07.2012 r. oraz od kwoty 108,30 zł wpłaconej w dniu 31.07.2012 r. i w tym zakresie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art.203 § 1 k.p.c. postępowanie umorzył, bowiem powód cofnął żądanie o odsetki od tych należności.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c.

Apelację od wyroku wniosła pozwana, zaskarżyła go w całości. Pozwana zarzucała orzeczeniu:

- nietrafne przyjęcie, że istniały podstawy do uzupełnienia postępowania poprzez zmianę przedmiotu roszczenia w trakcie postępowania sądowego prowadzonego przed sądem gospodarczym, nietrafne przyjęcie, że powódka nie uchybiła przepisom postępowania poprzez nie dołączenie dla pozwanej odpisów prawidłowo poświadczonych dokumentów, nietrafne uznanie że rzekomo występująca w imieniu powódki osoba trzecia nie przekazując umocowania do działania w jej imieniu mogła być osobą uprawnioną do skutecznego żądania zapłaty kwot za rzeczy niebędące przedmiotem sprzedaży, odmowa uznania za prawdziwe twierdzeń pozwanej dotyczących wydłużonego 60 dniowego terminu zapłaty kwot, mylne uznanie że zapłata części kwot stanowić może generalną zasadę uznania wszystkich innych żądań powódki, których płatność nie nastąpiła, uwzględnienie przy rozstrzygnięciu sprawy i uznanie za prawdziwe twierdzeń świadka J. R. zatrudnionego nadal u powódki,
- niezgodne ze zgromadzonymi dokumentami w sprawie sugestie jakoby pozwana w całości uznała zasadność żądań pozwu, mimo że kwestionowała istotne warunki tej współpracy,
- brak właściwych wniosków z przeprowadzonych w toku postępowania ustaleń dotyczących istotnych okoliczności współpracy stron, a w szczególności braku ustaleń dotyczących wybiórczej pamięci świadka J. R. i niczym nie uzasadnione uchylenie pytań kierowanych do tego świadka, które skutecznie uniemożliwiało ustalenie faktycznego stanu uzgodnień stron,
- pozwana nie uznała zasadności żądań zapłaty kwot a wniosek o zawarcie ugody w sprawie nigdy nie oznaczał uznania zasadności żądań pozwu,

zaś z ostrożności procesowej pozwana zarzucała orzeczeniu:

- nietrafny wniosek, że materiał sprawy, a w szczególności umożliwienie przez sąd przesłuchanie świadka J. R. tylko w pewnym zakresie, mogły dać prawdziwy i rzeczywisty obraz współpracy stron (naruszenie art. 229 i 230 k.p.c.),
- nietrafną ocenę, że zapłata przez pozwaną kwot – tj. 10.952,45 zł w dniu 30 października 2012 r. na poczet należności kapitałowej z faktury (...)090.40 zł w dniu 25 października 2012 na poczet należności kapitałowej z faktury (...), 1482,15 zł w dniu 17 grudnia 2012 r. na poczet należności kapitałowej z faktury (...), 1334,55 zł w dniu

17 grudnia 2012 r. na poczet należności kapitałowej z faktury (...), nie stanowiła podstawy do zmiany wysokości żądania oraz wcześniejszej zapłaty kwot w terminie krótszym niż 60 dni i nie dają wystarczającej podstawy dla skutecznego żądania przez pozwaną zawarcia ugody stron.

Wskazując na te zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa, ewentualnie uchylenia wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wraz z nakazaniem dopuszczenia uzupełniającego dowodu z zeznań świadka J. R. w zakresie uchylanych pytań kierowanych przez pełnomocnika pozwanej, gdyż uchylane pytania w sposób skuteczny uniemożliwiły wyjaśnienie okoliczności sprawy i uniemożliwiły wyjaśnienie rzeczywistej i faktycznej intencji powódki wobec pozwanej. Nadto pozwana wniosła o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych

Powódka wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzuty apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne sądu I instancji nie budzą wątpliwości i stąd Sąd Apelacyjny przyjmuje je za podstawę własnego rozstrzygnięcia.

Ustalenia te nie zostały w sposób czytelny zakwestionowane w apelacji, której wywody nacechowane są daleko idącą chaotycznością.

Co najwyżej możnaby założyć, że skarżący zarzuca błędne przyjęcie 30-dniowego terminu płatności niektórych należności, wskazanych w fakturach, dołączonych do pozwu.

Zarzut taki nosiłby jednak cechy zupełnej dowolności.

Terminy płatności wynikały wprost z treści w/w/ dokumentów.

Pozwany nie zdołał w jakikolwiek sposób wykazać, aby we wszystkich przypadkach strony ustaliły 60-dniowy termin płatności.

Sekwencje wydarzeń w tym przedmiocie przedstawił w sposób przekonujący świadek J. R., którego zeznania słusznie uznane zostały przez sąd za w pełni wiarygodne.

Znaczna część wywodów środka zaskarżenia poświęcona jest właśnie okolicznościom związanym z zeznaniami tego świadka.

Wywody te jednak, pomijając ich niewielką komunikatywność, pozostają bez związku z istotą sporu. Nie należały do niej okoliczności, związane z nawiązaniem współpracy handlowej między stronami czy też propozycjami ugodowymi pozwanego. Tych okoliczności natomiast dotyczyły pytania zadawane świadkowi przez pełnomocnika pozwanego, które zostały przez sąd uchylone.

W związku z tym można jedynie stwierdzić, że w ten sposób nie doszło do „nadużycia prawa przez organ władzy publicznej”.

Niejasne pozostają także wywody apelacji dotyczące rzekomego braku umocowania osób uczestniczących z obu stron w zawarciu i wykonaniu umów sprzedaży.

Przed sądem I instancji bezsporne było, że pozwany zamówił i otrzymał towary objęte dołączonymi fakturami i że w ten sposób doszło do zawarcia umów sprzedaży w rozumieniu art. 535 kc (pozwany kwestionował jedynie, aby zakupywał paliwo, jednak użycie w pozwie określenia o „wydaniu paliwa” sąd prawidłowo uznał za oczywistą omyłkę).

Odmienne twierdzenia w tym przedmiocie miałyby cechy nowości i nie mogłyby być uwzględnione, z uwagi zarówno na treść przepisu art. 503 § 1 kpc, jak i art. 381 kpc.

Z kolei zupełnie bez znaczenia jest okoliczność, czy pozwany otrzymał odpisy dołączonych do pozwu dokumentów z potwierdzeniem ich zgodności z oryginałem dokonany przez pełnomocnika powoda. Wystarczającym jest, że potwierdzenie takie znajduje się na odpisach tych dokumentów dołączonych do pozwu.

Natomiast w postępowaniu apelacyjnym należało uwzględnić, że już po zamknięciu rozprawy a także po wydaniu przez Sąd Okręgowy zaskarżonego wyroku pozwany dokonał na rzecz powoda szeregu wpłat na poczet zasądzonych tym wyrokiem należności.

I tak, w apelacji pozwany powołał się na następujące wpłaty:

- z dnia 25 października 2012r w kwocie 4.090,40 zł na poczet należności z faktury nr (...) (polecenie przelewu k. 160);
- z dnia 30 października 2012r w kwocie 10.952,45 zł na poczet należności z faktury nr (...) (polecenie przelewu k.159, w dokumencie tym omyłkowo podano nr faktury (...));
- z dnia 17 grudnia 2012r w kwocie 1.482,15 zł na poczet należności z faktury nr (...) (polecenie przelewu k. 161);
- z dnia 17 grudnia 2012r w kwocie 1.334,55 zł na poczet należności z faktury nr (...) (polecenie przelewu k. 162).

Powód przyznał, że wpłaty te wpłynęły na jego konto.

Należy jednak uwzględnić, że wpłata w wysokości 4.090,40 zł została już uwzględniona przez sąd I instancji. Powód bowiem zaliczył ją na należności z faktury (...) i o tą należność ograniczył powództwo (pismo z dnia 26 października 2012r, k. 116), co skutkowało umorzeniem w tej części postępowania.

Natomiast pozostałe wpłaty skutkują uznaniem za zapłacone w całości należności głównych z faktur (...) (10.952,45 zł), (...) (1.482,15 zł) oraz (...) (1.334,55 zł).

Pozwany ma natomiast nadal obowiązek uiszczenia odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie tych należności od dat ich wymagalności do dnia zapłaty.

Z kolei na rozprawie apelacyjnej pozwany dodatkowo powołał się na zapłatę kwoty 4.037,50 zł za faktury nr (...) (polecenie przelewu k. 193).

Również co do tej wpłaty powód potwierdził ostatecznie, że wpłynęła ona na jego konto.

Rzeczona wpłata nie mogła jednak być zaliczona na fakturę nr (...), bowiem została ona wcześniej zapłacona w całości (wpłata z 30 lipca 2012r w wysokości 110,05 zł – k. 89 oraz w/w wpłata z 25 października 2012r w wysokości 4.090,40 zł).

W tej sytuacji należy ją zaliczyć w pierwszej kolejności na zapłatę wskazanej w poleceniu przelewu faktury nr (...), opiewającej na kwotę 3.919,95 zł, która zostaje zapłacona w ten sposób w całości. Pozwany natomiast w dalszym ciągu ma obowiązek zapłacić odsetki ustawowe od tej należności za okres od dnia wymagalności do dnia zapłaty.

Pozostałą po tej operacji kwotę 117,55 zł (4.037,50 zł – 3.919,95 zł) zaliczyć natomiast należy, zgodnie z intencją pozwanego, na poczet najdawniej wymagalnych należności z faktury nr (...), z której do zapłaty pozostała kwota 523,93 zł i która w ten sposób zostaje umniejszona do kwoty 406,38 zł (523,93 zł – 117,55 zł).

Natomiast od kwoty 117,55 zł pozwany w dalszym ciągu zobowiązany jest uiszczać odsetki ustawowe za okres od dnia wymagalności do dnia jej zapłaty.

Ostatecznie zatem na poczet zasądzonych zaskarżonym wyrokiem należności głównych pozwany uiścił łącznie kwotę 17.806,65 zł (10.952,45 zł + 1.482,15 zł + 1.334,55 zł + 4.037,50 zł).

Skutkuje to zmniejszeniem zasądzonej na rzecz powoda w punkcie 1 wyroku należności głównej do kwoty 90.339,07 zł (108.145,72 zł – 17.806,65 zł).

W zakresie zapłaconych należności powód ograniczył powództwo, co skutkuje umorzeniem w tej części postępowania na podstawie przepisu art. 355 § 1 kpc.

Nie prowadzi to natomiast do zmiany w jakimkolwiek zakresie zawartego w wyroku rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Zapłata przez pozwanego w toku postępowania objętych powództwem należności skutkuje bowiem uznaniem go za przegrywającego proces, ze skutkami, o jakich mowa w art. 98 § 1 i 3 kpc, również w części dotyczącej zaspokojonego w ten sposób roszczenia, jeżeli tylko było ono wymagalne w dacie wniesienia pozwu (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 sierpnia 1979r w spr. I CZ 92/79, LEX nr 8188 oraz z dnia 6 listopada 1984r w spr. IV CZ 196/84, LEX nr 8642).

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 386 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Dalej idące zarzuty i wnioski apelacji okazały się bezzasadne i dlatego na podstawie art. 385 kpc orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Z przyczyn, o których była mowa wyżej, pozwanego należy uznać także za w całości przegrywającego postępowanie apelacyjne.

Dlatego zobowiązany jest on zwrócić stronie powodowej koszty zastępstwa procesowego poniesione w postępowaniu odwoławczym.

Stąd na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 kpc, przy uwzględnieniu § 2 ust. 1 i 2 oraz § 13 ust. 1 pkt. 2) w zw. z § 6 pkt. 6) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) orzeczono jak w punkcie III wyroku.

/-/ J. Futro /-/ B. Wysocki /-/ M. Mazurkiewicz-Talaga